

Sutra af Sidi Larbi Cherkaoui

Efter at have mødt munkene i Shaolin-templet i 2007 besluttede Sidi Larbi Cherkaoui at arbejde tæt sammen med templet for at udvikle et fælles projekt. Han inviterede Antony Gormley til scenografien og den polske komponist Szymon Brzóska til den levende opførte musik.

Sutra er en slags rejsejournal, som førte Sidi Larbi Cherkaoui til en af kilderne til hans inspiration, Shaolin-templet i Kina, kung-fu's vugge og en af verdens mest udbyggede tanker om menneskekroppen, munkenes spiritualitet og udøvelse af kampsport. Dette betagende skue af atletik udforsker filosofien og troen bag Shaolin-traditionen og dens forhold til kung fu i en nutidig kontekst.

Når vi taler om det gamle og det nye Kina, er forestillingen også en afspejling af mødet mellem Cherkaoui, koreografiassistent Ali Ben Lotfi Thabet og munkene. Den taler om at bygge og ødelægge, om transformationer og spil. Scenen er fyldt med trækasser. Disse kan danne forskellige konstellationer; bliver en mur, en bro, et tempel eller en kirkegård, skaber de et transformerbart rum at rejse igennem for de optrædende. Med Antony Gormleys slående sæt af 21 trækasser og den polske komponist Szymon Brzóska's specialbestilte partitur fremført live, er Sutra et uforligneligt værk, der har fanget hjerter og fantasier hos mennesker verden over, som en af scenens mest sofistikerede produktioner og et ægte kunstværk.

Sutra blev en fælles rejse for kulturel og social udveksling. Gennem oversættelser, forhandlinger og forklaringer skabte de et kunstnerisk univers, der fandt vej til publikums hjerter. Det prisvindende samarbejde mellem koreografen Cherkaoui, billedhuggeren Antony Gormley og 19 buddhistiske munke fra Shaolin-templet i Kina er blevet set af over 250.000 mennesker verden over og opnår stående ovationer, uanset hvor det er blevet set.

Sidi Larbi Cherkaoui debuterede som koreograf i 1999 med Andrew Wales moderne musical Anonymous Society. Siden da har han skabt over 50 fuldlængde koreografiske værker og modtaget adskillige priser, herunder to Olivier Awards, tre Ballet Tanz-priser for bedste koreograf (2008, 2011, 2017) samt Kairos-prisen (2009) for sin kunstneriske vision og sit arbejde med at fremme interkulturel dialog.

Cherkaouis tidlige værker blev skabt for Les Ballets C de la B med forestillinger som Rien de Rien (2000), Foi (2003) og Tempus Fugit (2004). Parallelt arbejdede han på projekter, der både udvidede og konsoliderede hans kunstneriske horisont. Blandt andet skabte han d'avant (2002) sammen med sin mangeårige kunstneriske partner Damien Jalet hos Sasha Waltz & Guests samt Zero Degrees (2005) med Akram Khan. Cherkaoui har også arbejdet med en lang række teatre, operahuse og balletkompagnier. Fra 2004 til 2009 var han tilknyttet som "artist in residence" på Toneelhuis i Antwerpen, hvor han blandt andet skabte værkerne Myth (2007) og Origine (2008).

I 2008 havde Sutra premiere på Sadler's Wells. Dette prisbelønnede samarbejde med kunstneren Antony Gormley og Shaolin-munkene turnerer stadig verden rundt til stor anerkendelse fra kritikere. Efter sin første optræden i Nordamerika med Orbo Novo (Cedar Lake Contemporary Ballet) og flere duetter som Faun (der havde premiere på Sadler's Wells som en del af In the Spirit of Diaghilev) og Dunas med flamencodanseren María Pagés (begge 2009), lancerede han sit eget kompagni, Eastman, som er baseret på deSingel International Arts Campus i Antwerpen.

I foråret 2010 genforenedes Cherkaoui med koreografen Damien Jalet og Antony Gormley for at skabe Babel(words), som vandt en Olivier-pris. Samme år skabte han Rein, en duet med Guro Nagelhus Schia og Vebjørn Sundby, samt Play, en duet med Kuchipudi-danserinden Shantala Shivalingappa, og Bound, en duet for Shanell Winlock og Gregory Maqoma, som en del af Southern Bound Comfort. I 2011 skabte han både

TeZukA og Labyrinth for det hollandske nationalballet, og i 2012 skabte han Puz/zle, som sikrede ham endnu en Olivier-pris. Samme år samarbejdede han også med instruktøren Joe Wright om koreografien til filmen Anna Karenina.

I 2013 havde værkerne 4D og 生长 Genesis (Eastman) samt Boléro (skabt i samarbejde med Damien Jalet og Marina Abramović for Paris Opera Ballet) premiere, ligesom han præsenterede mjlonga på Sadler's Wells. Han arbejdede også igen med Joe Wright som medinstruktør på A Season in the Congo på The Young Vic. I 2014 skabte han Noetic for GöteborgsOperans Danskompani og Mercy (fra Solo for Two) for Natalia Osipova og Ivan Vasiliev, som optrådte på London Coliseum. Det år instruerede han også sin første opera, Shell Shock, for La Monnaie med musik af Nicholas Lens og tekst af Nick Cave.

I 2015 instruerede Cherkaoui sin første fuldlængde teaterproduktion, Pluto, baseret på den prisvindende mangaserie af Naoki Urasawa og Takashi Nagasaki, der blev opført i Bunkamura i Tokyo og bragte den elskede mangakarakter Astro Boy til live på scenen. Han var også bevægelsesdirektør på Lyndsey Turners opsætning af Hamlet med Benedict Cumberbatch på Barbican Centre i London. Samme år skabte han en trio, Harbour Me, bestilt af LA Dance Project, og koreograferede en ny Firebird til Stuttgart Ballet. Cherkaoui præsenterede også en ny produktion, Fractus V, for sit kompagni Eastman, hvor han selv optrådte.

Fra 2015 var Cherkaoui kunstnerisk leder for Den Kongelige Ballet i Flandern, hvor han blandt andet har skabt Fall (2015), Exhibition (2016) og Requiem (2017). Han kombinerer denne rolle med sin titel som kunstnerisk leder af Eastman og fortsætter med at skabe nye værker sammen med kompagniets kunstneriske entourage, eksempelvis Qutb (2016), en trio bestilt af Natalia Osipova, Icon (2016) for GöteborgsOperans Danskompani og Mosaic (2017) for Martha Graham Dance Company. Han har også instrueret operaerne Les Indes Galantes (2016) for Bayerische Staatsoper, Satyagraha (2017) for Theatre Basel og Pelléas et Mélisande (2018) i samarbejde med Damien Jalet og Marina Abramović for Opera Vlaanderen. Sidi Larbi Cherkaoui er desuden associeret kunstner ved Sadler's Wells i London.

I 2022 blev Sidi Larbi Cherkaoui udnævnt til balletmester ved Ballet of the Grand Théâtre, Geneve.